

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z protestu wyborczego A. K.

przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale:

1) Prokuratora Generalnego,

2) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 listopada 2015 r.,

postanawia:

wyrazić opinię, że zarzut protestu jest niezasadny.

UZASADNIENIE

A. K. wniósł protest wyborczy przeciwko ważności wyborów do Sejmu i
Senatu Rzeczypospolitej przeprowadzonych 25 października 2015 r.
Zarzucił, że został pozbawiony czynnego prawa wyborczego.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, iż protest jest bezzasadny, gdyż
osoba pozbawiona praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu nie ma
prawa wybierania. Okres, na który je orzeczono nie biegnie w czasie odbywania
kary pozbawienia wolności.

Prokurator Generalny wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie ma prawa wybierania osoba pozbawiona praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu (art. 10 § 2 pkt 1 ustawy z 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy – Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.).

Protest wyborczy jest niezasadny, gdyż A. K. nie ma prawa wybierania. Został skazany w 2004 r. i odbywa karę pozbawienia wolności. Okres, na który orzeczono pozbawienie praw publicznych za dane przestępstwo, nie biegnie w czasie odbywania kary pozbawienia wolności za to przestępstwo (art. 43 Kodeksu karnego). Wnoszący protest z tej przyczyny nie został umieszczony w spisie wyborców. Spis nie obejmuje osób przebywających w zakładzie karnym, które pozbawiono praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu (art. 29 § Kodeksu wyborczego).

Z tych przyczyn wyrażono powyższą opinię (art. 242 § 2 Kodeksu wyborczego).